

2-9-67

Vort kære brudepar - mine damer og herrer !

Da nu den værste sult antages at være stillet, vil jeg gerne have lov til at lægge beslag nogle af denne aften's kostbare minutter.-

Ifølge takt og tone, som jeg ikke er i besiddelse af, tilkommer det jo mig at holde tale for bruden, ^{nu} og da jeg ikke kender meget til fru Ulla, skulle jeg jo kunne komme hurtigt om ved det, selv om der kan tales meget om ingenting.-

Min kones og mit bekendtskab med fru Ulla startede med besøg af den nuværende brudgom, en bil og en pige - sidstnævnte blev altså den lille, søde brud, som nu bærer samme efternavn som mig.- I denne forbindelse vil jeg så - for at komme så langt bort fra emnet som muligt - ^{velkommen som søn} sige kære fru Rishøj, jun. - vær glad for, at min kone ^{og jeg} har sådan en dejlig søn, som er faldet for dig, og da du er så ung, er jeg sikker på, at det nok skal blive et godt ægteskab, hvis du - som det sig hør og bør - er ham underdanig.-

~~Kæ~~ Jeg nævnede, at jeg ikke kendte meget til bruden, ja, det er altså dig Ulla, men jeg har dog hørt lidt på anden og tredje hånd, og hvis blot en del af det passer, så er jeg ikke helt overbevist om, at Jørgen har fået en underdanig kone.- Nu vil jeg ikke på de ~~de~~ tidspunkt af festen røbe, hvad jeg på den måde har erfaret, for man skal jo ikke tro på alt, hvad man hører.- Noget erfarede jeg i sommer, da en ~~kæker~~ ægtepar fra København var på campingtur i den sydlige del af Danmark - noget, der hedder Sønderborg og Gammelmark, hvor også Kongen bader.- Vi traf dette ægtepar - min kone og jeg.- Jeg skal ikke navngive nogen - af hensyn til Annelise og Axel.- Det var faktisk ikke så lidt, vi da hørte dels om ~~XXXXXX~~ Bruden og brudens familie i det hele taget.-

Da dette ægtepar besøgte os, og min kone og jeg dem, traf vi også på Bodil, som vi siden har korresponderet med, og som da sagde: "Tænk, når nu Ulla skal gå ned ad kirkegulvet som fru Rishøj," og det er jo det, som nu er sket for kort tid siden.-

Ja, Ulla, mig har du jo ikke trådt over tærne endnu, og jeg kan godt indrømme, at både Lisbeth - altså min kone - og mig har nydt de øjeblikke, vi hidtil har været sammen med dig.- Det må Jørgen - altså din nuværende mand - jo også have gjort, siden det bekendtskab har udviklet sig, så vi nu er samlet her.- S

Kære brud. Jeg vil gerne på Lisbeth og mine vegne ønske dig velkommen i den rishøjske familie, og vi vil håbe, at du må befinde dig godt i denne familie og i dit ægteskab.- Vi er glade for, at vi har fået sådan en sød lille svigerdatter, og vi glæder os til at lære dig nærmere at kende.- Og hvordan Jørgen så vil komme ud af det med dig, det må han jo se at finde ud af.- Men når I har kunnet blive enige om at gifte Jer, så må I jo også kunne enes som ægtefæller, og jeg tror da også, at I er så voksne, at I vil kunne tale Jer til rette i et ægteskab.- Man skal jo blot huske på, at det ikke længere er MIG men Os. ~~X~~ Det er vort indtryk, at bruden har ben i næsen, ^{og} evne og vilje til at klare de opgaver, som påhviler en kone, og vi håber at have opdraget Jørgen, så han også evner at udfylde en ægtemands plads.- Jeg ved, han har kunnet gøre god fyldest også m.h.t. det huslige, men jeg har jo også set, at han har ladet opvasken stå til dig.?

Kære brud, du har i dag overtaget Jørgen som sin mand, og det håber jeg må blive til gavn og glæde for Jer begge og for alle os, som holder af Jer og stadig vil følge Jer i Medgang og modgang i årene fremover.-

med venlig hilsen

Du må finde dig i, at Jørgen fortsat bliver vor dreng, trods han nu er i gang med at stifte familie og hjem, men vi er nu så optimistiske at tro, at vi ikke mister en søn men at vi fra nu af har fået en datter mere - uden dette sviger foran

Til Jer begge - kære brudepar - vil jeg sige: Nu er det ikke længere mig og dig - men vi og os, det hedder, og det gør det forsat, når der skal tages stilling til alle livets små og store problemer. - Man må lære at slække på egne ønsker til fordel for enheden. - Derfor er det første år siges at være de værste at komme over, men det siges der, at kærlighed og forelskelse kan råde bod på, og det tror jeg, I er, og det er en god ballast. -

Vi tror og håber, at det må blive et lykkeligt ægteskab, vi har set starten af i dag. - Inge Merete, Lisbeth og jeg vil ønske Jer rigtig hjertelig til lykke - kære brudepar med alt, hvad der kan ægges i et sådant til lykke. -

Jeg vil gerne bede selskabet med mig udbringe et leve for bruden - men skal vi ikke adressere det til de nygifte - altså både Ulla og Jørgen - da de jo ikke er fritvoksne mennesker mere, - *men et ægtepar.*

De leve.

*Mens det sagde jigeren, som end er bond, oppe ved første besøg, så jeg ved midtvejs måtte spørge, om det var meningen med Vi og -
Lø blev vi duo. - Så om det var en soldat, som havde fjendtlig sin soldats pige. - , hvad jeg ikke må sige, da Ulla er gift med en bibliotekar bagom*